

HIÁNYOK

dobhártyámat véresre kaparták a visszhangok
„kussolj vagy megcsaplak”
a tükör előtt állva próbából szétnyitom ajkaim
a magány eldugítja a nyelőcsövet
nem tanítottak meg verekedni

a zuhany alatt lesikálom a szőrszálaimra ragadt
félig képzeletből felépített családi emlékeket
reggelre újra rám telepszene
nagymamám azt mondta
a hallgatás sírba tesz
ő sohasem hallgatott
egy történet közepén halt meg
a barázdákat a számon tőle örököltem

álomban látom a gyerekem lebegni a wc-kagylóban
nappal nem merek belenézni
a liftben egy férfi válla hozzám ér
a félelem azonnal elrándítja a karom
az ágyékom mégis lüktetni kezd

titkon attól félek ha ütnék
megvakítana a por
a sötétben pedig
jobban hallatszanak a hiányok